

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 318.

Anden Session.

83de Møde.

Onsdagen den 5te Februar.

(Fortsat)

Finansministeren (fortsat): Hvad angaaer Udbygningerne paa Silkeborg, saa er det vistnok saa, at disse Bygninger, en Ladebygning og tvende lange Sidebygninger, der vel først skulle restitueres efter 44 Aars Forløb, naar Contracten udløber, have megen liden Værdi, eftersom det er til Udsælgning bestemte Bygninger, fra hvilke Jordene ere adskilte. Enhver veed jo, at saadanne Udbygninger have liden Værdi, idet Nedbrydelsesomkostningerne opsluge det Meste af Materialets Værdi. Hvad Hovedbygningen angaaer, da maa jeg bemærke — og det gjælder ogsaa om de store Sidebygninger — at de ikke kunne ventes at stige i Værdi, endog under Forudsætning af Handelspladsens Opkomst; de ligge nemlig tilbage, ikke ved den ny anlagte Gade i Byen, hvorfra Afdgangen haves til Søen, hvorfra Pramsfarten skal udgaae. Disse Grunde og Bygninger ville altsaa høre til dem paa Silkeborg, som senest ville blive søgte. Hvad nu specielt Hovedbygningens Beskaffenhed angaaer, saa er det ogsaa ganske rigtigt, at denne Bygning i Statens Haand er og maa være til Tab. Den Værdi, som den Bolig har, der nu er der, kan, ved at udleies, ikke regnes til højere Leie end til 150 Rbd. om Aaret, og derfor kan denne Bygning ikke holdes værdige. Den omtalte Hovedreparation, som tidligere er bleven foretaget ved Bygningen, var egentlig ikke en Reparation, det var en Slags Ombygning; den afdøde Konge havde valgt Silkeborg til et Slags Sommeropholdssted i Jylland, og det blev derfor foretaget med stor Bekostning at omdanne denne simple Bygning, der kun

havde nogle gammeldags Taarne, til et Slags Palais, om jeg maa bruge det Udtryk; der blev opført større murede Gestuser og et Fronteparti af Muur. Det er ganske rigtigt, at denne Bygningsmaade viser sig, naar Stedet kun skal bruges som Privatbygning, aldeles uhensigtsmæssigt; Vandet kan ikke faae rigtigt Afløb, og det er en ganske sand Bemærkning, at hvis denne Bygning skal beholdes, er der ikke andet for end at tage disse Muurapparater bort og atter igjen restaurere et simpelt almindeligt Tagværk, og dertil vil medgaae over 400 Rbd.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om Guds-tjenesten paa Silkeborg, da indrømmer en kongelig Resolution den større Sal tilligemed et Forværelse til Gudstjenesten for Handelspladsens Beboere; det kan ikke forandres, det er efter min Mening en Ret, Handelspladsen har, og naar der er henvist til Ordene, at Bygningen ubetinget opbydes til Salg, saa er Meningen maafee ei ganske tydelig, men dette Udtryk er kun brugt i Modsatning til næste Post, for at betegne, at der her ingen Forkjøbsret betinger Salget. Bygningen kan saaledes sælges ubetinget, men dog med den Byrde, som Vedensalens Dyreholdelse medfører.

Forudsat nu altsaa, at der kunde komme en Capital eller en Capitalværdi af omtrent 10,000 Rbd. eller noget lignende ind for disse Giendele, saa troer jeg, at Staten er bedre tjent med for et saadant Beløb at afhænde dem, end at beholde dem. Men tør vi tabe den aarlige Udgift af Sigte, som virkelig altid vil medgaae til disse tilkeboraske, der vil have en Underbalance paa Budgettet — og vel at mærke man veed ikke selv hvormange Aar det varer, inden Silkeborg bliver en noget betydeligere Plads. Varer det 16 a 18 Aar, saa skulde man til den Tid have den dobbelte Capital, thi med Rente og Rentensrente for